

Inserati se sprejemajo in veljajo
tristopna vrsta:

8 kr., če se tiska 1krat,
12 " " " " 2 "
15 " " " " 3 "

Pri večkratnem tiskanju se
ena primerno zmanjša.

Rokopisi

se ne vračajo, nefrankovana
pisma se ne sprejemajo.

Naročnino prejema opravništvo
administracija) in ekspedicija na
Starem trgu h. št. 16.

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto . . . 10 gl. — kr.
za pol leta . . . 5 " — "
za četrt leta . . . 2 " 50 "

V administraciji velja:

Za celo leto . . . 8 gl. 40 kr.
za pol leta . . . 4 " 20 "
za četrt leta . . . 2 " 10 "

V Ljubljani na dom posiljati
velja 60 kr. več na leto.

Vredništvo je na Stolnem trgu
hiš. št. 284.

Izhaja po trikrat na teden in sicer
v torek, četrtek in soboto.

Zopet ni vse skup nič!

Imeli smo že priliko na tem mestu spre-
govoriti besedo ostre graje o tem, kako s
Slovenci na Dunaji ravnaajo, kaki odgovori
lete iz ministerskih klopi njihovim zastopnikom
na interpelacije gotovo popolnoma opravičene.
Najvažnejša je bila gotovo inlerpelacija grofa
Hohenwartha do ministra trgovstva o dogod-
bah pri zadnjih volitvah na Kranjskem. Ta
interpelacija sicer ni bila stavljena z nado,
da ji bo na vse strani vgoden odgovor, pri-
pravljeni smo bili celo tudi na to, da mini-
sterstvo ne bo dalo nobenega odgovora, ker
mu je moral odgovor, ako bi imel biti na na-
tančne pozvedbe naslonjen, na vsak način
siten, težaven ali celó nemogoč, in ker je med
tem Banhans, do kterege je bila stavljena
interpelacija, šel na „odpust“. Ali v kljub temu
smo dobili odgovor iz ust Banhansovega na-
mestnika Chlumeckya. In kak odgovor je to!

Namestnik ministrov ga daje v istem tonu,
kakoršnega smo že slišali iz ministerskih ust:
Vse skup ni nič; da si so se pri vo-
litvah na obeh(?) straneh nered-
nosti godile, zaradi katerih so se vo-
lilni akti izročili kazenski pre-
iskavi, je vendar volitev veljavna,
ker so bili sedanji odborniki s
strašno večino voljeni; zato je bila
tudi volitev predsedništva potrjena.

To je sok ministerskega odgovora. Chlu-
mecky pa se je še celó potrudil v interpelaciji
omenjene pritožbe analizirati. „Interpelacija —
pravi — se naslanja na 103 pritožbe; v res-
nici pa jih je došlo le 80. Izmed teh je 24
le preklicev podpisa in kandidatov, na dva se
ne more ozir jemati, ker nista podpisana, 13

jih je bilo samo duplikatov (tako?); na ta
način jih ostane še 41, ki pa zaradi velike
večine glasov, s katero so dobili izvoljeni, nič ne
zdajo. Res, da so se zaradi nekterih nerednosti
oddali ti protesti državnemu pravdniku, ali —
in to je imenitno za nas — naj bo sad sod-
nijske preiskave tak ali tak, volitve ne
bodo ovržene.“

Tako! Zdaj vemo, pri čem da smo, kaj
imamo pričakovati od svojih pravičnih prito-
žeb. „Morda“ se bo po sodnijski preiskavi
pokazalo, da so se goljufije in sleparije
godile, „morda“ bodo nekteri beriči in drugi
sleparji kaznovani s krajšim ali daljšim za-
porom itd., s tem pa bo tudi že potlačena
razdraženost ogoljufanih pritožnikov, zadosteno
bo razžaljenemu slovenskemu čutju pravice.
Par beričev ali sicer nikakor važnih oseb se
bo „morda“ vrglo po pravici kričečim sloven-
skim nadležnikom v usta, naj jih požre, če
že zavoljo govorjenja ljudi drugače ni, potem
je pa vse dobro, in kupčijska zbornica je po-
stavno in po vsi pravici voljena. Kajti da bi
zaradi „41“ pritožeb ovrgli vse volitve, ki jih
je stala toliko truda in — še mnogo dru-
zega, tega mi Slovenci vendar ne smemo prič-
akovati.

Pri tej priliki nam pride na misel, kako
se otroci tolažijo, če pridejo k materi jokaje
tožiti, da so se ob kak stol, ali kaj enacega
vdarili. „Ti grd stol ti — to je navadna to-
lažba — le čakaj, ga bom pa natolkla.“ In
mati vdari parkrat ob stol, otrok se zasmee
in dobro je, nič več ga ne boli.“

Prav tako hočejo, kakor se vidi, na Du-
naji „zadostevati“ našim pritožbam. „Par be-
ričev žrtvujemo njihovi jezi in razžaljeni pra-
vici, pa je“ — tako menda mislijo. Toda tako
„zadostenje“ nam ne more nikakor zadostiti.

Naše pritožbe gledé volitev niso bile obrnjene
proti posameznim nižim organom vlade, mar-
več proti vsi volitvi sploh, ki se je vršila tako,
kakor dokazujejo posamezni navedeni dokazi.
S tem, da se morda kaznujejo nekteri nižji
organi vlade, če se bode sploh „dokazala“ jim
kaka krivda, s tem nikakor ni vse poravnano,
volitve še nikakor ne postanejo veljavne in
postavne, če pravica malo pošlata nekatere, ki
so preočitno sleparili. Protesti tudi niso imeli
namena, uboge uradne sluge denuncirati, mar-
več nadjali smo se, da bode preiskava zaradi
goljufij in nepostavnosti pri beričih in njih
sorte ljudeh pričeniš rila dalje, kajti prejasno
mora biti vsakemu, da ti višim pokorni ljudje
niso sleparili iz lastnega nagiba, ampak po
navodih, željah in ukazih predstojnikov svojih.
Ali kakor zdaj kaže, bodo sodnijske „preiskave“
jako površne, običale bodo pri najnižih organih
in če že ne bo drugače, se bo nekaj teh re-
vežev za par dni pripravilo in potem bo vse
dobro. To se nam zdi, kajti sodnije po naših
mislih niso tako neodvisne, da bi v tem slu-
čaju mogle slediti za sleparji in goljufi v mo-
gočnejše kroge, če bi tudi za to resno voljo
imele. Pa tudi če bi n. pr. sam okrajni glavar
Derbič zapadel pravici, ali bi bilo potem spol-
njeno to, kar doseči so nameravale naše prito-
žbe? Nikakor ne, kajti Derbič gotovo ni
glavni in edini kamen na naši poti, on ne bo
v stanu kratiti nam naših pravic, če bi se še
tako napejal. Naš klic po pravici ne more
tedaj utihniti, če nas tako pomirujejo.

In kaka ironija je v analiziranju protestov!
„Samo 41 jih je, na ktere se sme ozirati,
ali zavoljo teh se ne more zavreči vsa volitev“
— tako je govoril ministrov namestnik. Samo
borih 41 pritožeb zaradi goljufij in sleparij!
To ni nič, kaj ne, smešno, da se na tako ma-

Hanani,

ali

poslednje dni v Jeruzalemu.

(Spisal E. Guenot — poslovenil F. Jaroslav.)

(Dalje.)

X.

Ogleduh.

Karikelj je bil močno vznemirjen od takrat,
ko se je zadnjikrat bil razgovarjal z Jonada-
bom in ženo njegovo; videlo se je mu, kakor
da ga hujskata dva zlobna duhova. Pri Hana-
niju se je hlinil, da bi se rad hitro naučil
krščanskega nauka, da bode preje pokrščen,
poleg tega je delal na vso moč tudi na to, da
bi ga Hanani vzel s seboj v skrivna shajališča
kristijanov. Vedel je, da verniki prebivajo v
razvalinah pri Betezdi, ali vhodov ni mogel
zaslediti, niti izvedeti, kedaj se zbirajo k službi

božjej. Hanani je previdno ravnal; da-si ni bil
nezaupljiv proti Grku, vendar ni mogel in ni
smel dati prilike tujcu, da pogubi kristijane.
Karikelj je tedaj skušal po drugih potih do-
seči to, kar je mu Hanani odmikal. Nek večer
opazi, da se Abigail in Dina s Hananijem po-
govarjate ter potem spustite proti razvalinam.
Grk leze za njima in se mu tudi posreči, da
izsledí skrite vhode. Celó noč je tičal v raz-
valinah, in drugo jutro, ko je bil pretaknil vse,
kar in kolikor se je dalo, hitel je naravnost
k Jonadabu.

„Imamo jih!“ zavpije izvedavemu Fari-
zeju čudečemu se, čemu tako zgodaj dohaja.
„Iztaknil sem zavetje kristijanov!“

„Kje?“ hlastno vpraša Jonadab.

„V razvalinah pri Betezdi.“

„Stara novica! To že davno vé ves Je-
ruzalem.“

„Ali jaz sem iztaknil skrivne vhode, jaz
vem, kje se k službi božjej zbirajo. Abigail in
Dina ste me pripeljali na sled.“

„Kaj?“ divje zakriči Farizejec. „Kaj je ta
zalega že v domu Deminem se vgnjezdila?“
Ne vemo, ali sam od sebe ali po Salomitinem
nasvetu, dal je Jonadab nadalje zasledovati
kristijane. Ko se je bilo zmračilo, šinili ste
dve osebi po razdrobljenih stopnicah ribnika
Betezde, — Karikelj in Salomit. Osebo ho-
tela je žena prepričati se vsega, kar je pri-
povedal Grk. Dospevši v razvaline kmalo sta
prišla v silno zadrego, kajti v temi nista mogla
naprej. Nenadoma pa konec dolgega hodišča
zagledata migljajoče lučice čedalje bolj se bli-
žati. Nemudoma smukneta v postransko ho-
dišče, da se izogneta kristijanom, kteri so v
slovesnem sprevedu prihajali iz podzemeljskih
prostoršč. Biškop jeruzalemski nesel je sv.
rešnje Telo, katero so zaradi preganjanja skrivali
v razvalinah. Za njim je stopal Jakob
starejši, vsi duhovniki in dijakoni, in naposled
kristijanje po dva in dva. Salomit je iz svo-
jega skrivališča po jastrebovo pazila na kri-
stijane, med kterimi je spoznala Hananija,

lenkost opira interpelacija do ministra. Svet je mislil, kdo ve, kaj bo, ker je bilo toliko krika, telegramov deputacij in družega ropotanja. Zdaj pa je le 41 pritožeb zaradi goljufij, katere mora pa še le sodnija preiskati, če kaj veljajo ali ne. Zavoljo teh pritožeb se pa vendar volitve ne bodo zametavale! Res, da so se predzadnje volitve zavrgle in sicer zaradi ene same nepostavnosti; toda takrat niso zmagali nemčurji, ampak narodnjaki, protestirali so nemčurji, ne pa Slovenci.

Gospoda! V takem ravnanju so načela za nas tako zapeljiva, da bi se vi ne smeli nikakor pritožiti, ko bi se jih mi poprijeli ter jih izvrševali, kadar bo naše solace sijalo. Vi nam podajate nauke, katerih bi tako naglo ne mogli pozabiti. Pa ne, da bi kdaj tožili, da se vam krivica godi, ko bi mi tako delali z vami, kakor ravnate vi zdaj z nami.

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. marca.

Avstrijske dežele.

Cesar bodo pred odhodom v Dalmacijo predsedovali več ministerskim svetom, v katerih se bodo rešile najsilnejše reči. Tudi ogerski ministri se bodo vdeležili teh posvetovanj ter pridejo v sredo na Dunaj.

Državni zbor je bil 20. t. m. sklenjen. Pred odhodom so poslanci ministerstvu dali še nezaupnico, za katero se bode pa najbrže tako malo zmenilo, kakor za prejšnje. Pri razgovoru o združenji sovorno-zahodne in južno-nemške železnice je namreč Herbst navetoval, da naj se ta reč preloži za prihodnjo sesijo; nasprotovala sta mu ministra Depretis in Chlumecky, pa nista nič opravila in je le Herbstov predlog obveljal. Še „N. fr. Presse“ pravi, da nezaupnica ni bila nezadovoljena, ob čem pa vpraša, se bo li nedoločnost, omahljivost pa strahljivo tavanje, ki se je do sedaj v državnem zboru razodevalo in ki je bilo vzrok tolikim zmešnjavam in zmotnjam, v jeseni premenilo v določno in svojega cilja zavedajoče se ravnanje? Nemško-liberalni list to pričakuje, a če se to zgodi, moralo bo to ministerstvo kopita pobrati in se umakniti odločnejšemu.

Na **Českem** so tudi v mestih sijajno zmagali staročeski kandidati, le v Litomišljani je izvoljen Mladoček dr. Sladkovsky. Staročehi imajo tedaj v deželni zbor 75 poslancev, Mladočehi 9, ki prav po krtje spodkopavajo česko slovo in edinstvo.

Eleazarja in njegovo rodbino, pa Demino ženo in hčerko. Za kristijani se splazita tudi Karikelj in Salomit, ter dojdeta prav v cerkev, kjer sta gledala lepo slovesnost, ktera bi bila morala omečiti vsako ne do cela otrpjenost srca. Hanani in še drugi bili so odločeni za mašnikovo posvečevanje. Stopivši pred škupa so poklekili, ter s pokladijem rok in z maziljenjem med običajnimi molitvami prejeli mašnikovo posvečenje. Potem se je pričela daritev in lomljenje kruha, kterege so se vdeležili vsi verniki.

„Še midva stopiva tje gori, bodo mislili, da sva tudi kristijana,“ veli žena Jonadabova tovarišu.

Grk mahoma stopi naprej, ali ne tako žena; kajti neka nevidna moč je zadrževala jo tako, da se ni mogla naprej pomakniti. Smrtni strah je opadel jo, in med tem, ko je družba bila zatopljena v sveto dejanje, izmuzala sta se ogleduha iz cerkve, ali bila sta zelo bleda in prepadena. In vendar ta čudo-

Gališki deželni maršal knez Sapieha se bode zaradi bohnosti častni službi odpovedal. Njegov naslednik ko deželni maršal bo neki grof Alfred Potocky.

Na južnem **Tirolskem** sta bila pri volitvah za deželni zbor v Tridentu izvoljena konservativna kandidata grof Consolati pa dr. Clementi, o katerih se nadjajo, da se bosta vdeležila deželnega zbora. V dveh okrajih pa sta zmagala lahona Bestagnolli in Mendini.

Vnanje države.

Pruska vlada hudo pritiska, da bi Laška odpravila postave, ki vsaj na videz branijo papeža v Rimu. Nemški poslanec pri laški vladi, piše „Taufeil“, je ministru vnanjih zadev že večkrat rekel, da Pruska bi rada prišla iz zanj, v ktere se je s papežem zapletla. Laška pa se boji katoliškega ljudstva in nima poguma, da bi odpravila omenjene postave, dasi bi rada vstregla Pruski in s papežem pa s škofi je počenjala, kakor počenja Pruska, ki je 11. t. m. že petega škofa (monastirskega); djala pod ključ. Vestfalški plemenitniki so hoteli za škofa plačati denarno kazen, pa škof temu niso hoteli privoliti. Pa pruski samovladi niso nevarni sami škofi; boji se tudi demokratičnih društev in je vsa razrušila, pa vrednikov vladi nasprotnih listov, ktere neusmiljeno kaznuje. Tako je bil te dni obsojen vrednik vestfalškega Merkurja na leto težke ječe ker je objavil papeževo okrožnico do nemških škofov.

Španjski kralj Alfons je staremu Cabreru pisal in se nadja z njegovo pomočjo končati domačo vojsko. Pa bo težko kaj, ker Karlisti močno napredujejo in so te dni zopet dobro oklestili vladino vojno in ji vzeli neko jako važno višavo.

Angleški kraljevič, princ valeški, bode s svojo soprogo obiskal angleška posestva v izhodnji Indiji, da bode vtrdil zvestobo tamošnjih prebivalcev, ki se za oddaljnega vladarja dosti ne brigajo, ampak ga hočejo videti osebno. Bogati zaklad indijski bode skrbel za to, da bode popotovanje sijajno.

Izvirni dopisi.

Iz Javorij. 16. marca. Kar sem v zadnjem dopisu opomnil, se je zdaj spolnilo. Gospodinja, ki je bila zavarovala svojo živino pri draždanski zavarovalnici, je dobila na mesto 30 gld., katerih je pričakovala, samo 12 gld. 90 kr. Ako pa pomislimo, da je bil kožo, ki je bila blizo 8 gld. vredna, konjederec vzel,

vitost ni poboljšala zlobnikov, srca njuni ste do cela otrpnili, kakor svoje dni Faraonu kralju, ki je prihajal tim trdovratniši, čim več čudeži so se godili na besede Mojzesove.

Salomit se je vrnila na svoj dom, Grk pa je na ukaz njen z nova hitel v razvaline opazovat kristijane. Zagrizeni Farizejec sklenil je pastirja in čredo z enim mahljejem pobiti.

Prešli so trije dnevi od omenjenega dogodka; zopet se oglasi Karikelj z novico, da bo naslednjo noč na tem in tem mestu apostelj Jakob besedo božjo oznanoval. Jonadab, veliki duhovnik Abiatar, in pismoznalec Jozija so mahoma sklenili, da hočejo aposteljna prijeti. Tudi Salomit delala je na vse kriplje; podkupivši oroženo četo odpošlje jo o polnoči s Karikeljem v razvaline, da poveže vse, kolikor jih zajme. Najbolj naročala je zlobna žena Grku, da na vsak način pripelje Nahamanija, Hananija, Abigail in njeno hčerko, pa Eleazarja in njegovo rodovino. Kariklju ni bilo dobro pri srcu vsled tega naročila; kajti pred oči

za spričevalo si zaračunal 1 gld. 50 kr. in bokal vina, ter poštnine 77 kr., se vidi, koliko pomoč je prejela pri Draždanski zavarovalni banki.*)

Zdravnika za našo poljansko dolino niso mogli dobiti; žandarjev imamo pet, zdravnika nobenega; pa kdo nam je bolj potreben? toda v Kranju ali v deželni zdravniškem svetu so to reč kaj lahko naredili. G. Kadivcu je izročena vsa poljanska dolina, v dopisu gosp. Derbiča do županov se glasi: „ist betraut worden und bezieht 200 gld.“ Kadar bode koze stavlil, bo pa še diete prejemal. Pač da ne bo preslaba! V Leskovici je letos že 30 ljudi večidel za davico pomrlo, toda tukaj ni nobenega zdravnika.

Meseca oktobra sem se peljal iz Žirov in zapazil na cesti nad Fužinami, da je tam silo nevarno voziti in bila je tudi ranta postavljena za varstvo; včeraj se zopet peljem, pa je še vse pri starem, in to na tako nevarnem kraju. Ali se predsednik cestnega odbora g. Derbič ali njegov namestnik za nobeno popravilo ne zmeni? Čemu le plačilo dobivajo? Vozariti se okoli je prijetno, ali —

Tudi sem bil opomnil, da so šole pri nas zdaj popolnoma zanemarjene (kaj bo pač „Schulzeitung“ k temu rekla?); toda zdaj vam moram poročiti, da se časi spreminjajo, in okrajni šolski svet ž njimi. Ko je lansko leto g. Robič prosil in se ponudil, da hoče sam v Viševku podučevati otroke, takrat je, kakor se še spominjam, g. Kušter predlagal, da gosp. Robič ni sposoben za učenje, tako smo brali v časnikih; družega vzroka ne smem povedati, ker v zadnjem zborovanju so se v Kranju pomenkovali od „Amtsheimnis“. Zdaj je pa vse drugače. One dni je g. Derbič kot predsednik okrajnega šolskega sveta pisal do duhovnikov poljanske doline in jih opomnil, da bi po sklepu ali nasvetu okrajnega šolskega sveta poljanski duhovni pomočniki in tratarski hoteli podučevati otroke v šolah, ker ne morejo učencov dobiti. V enem letu so duhovni za šole sposobni postali! Lani je g. Kušter vse drugače govoril.

Tudi smo brali v „Laib. Ztg.“ 2. marca t. l. da nameravajo udje deželnega šolskega sveta in so naročili, da naj se v Lučinah, pri sv. Lenartu, kjer ondotni marljivi gospod že več let sam otroke v branji in pisanji podučuje, v obeh Oslicah in Dražgošah šole v saj za

*) Kakor zvezo iz gotovega vira, pred omenjeno zavarovalnico za živino svari sama skasonska vlada, ker je društvo osnovano na popolnoma nesolidni, nepošteni podlagi Vredn.

stopila je mu prijazna čestita postava dobrotnikova, ki mu je bil vse odpustil ter hudo z dobrim povrnil. In vendar mora prijeti tudi njega. Ali Salomit poznala je slabosti Grkove, vzlasi njegovo nenasiteno sladnost, kateri se more z novci streči, in zato je obetala Grku zdatno premoženje Eleazarjevo, če vlovi njega in druge, katerih želi! To je pomoglo, Karikelj je obljubil, da za takov dar učini ne samo to, nego še kaj več.

Ob odločenej uri vzdignil se je Grk s svojo četo proti ribniku, srečno mu je šlo vse izpod rok. Kristijani niso se nadejali kaj tacega, in zato so Judje zajeli do malega vse zbrane. Redki so uskočili, med njimi Jakob apostelj. Grk bil je do cela zadovoljen z lovom, kajti imel je vse one, za ktere mu je Salomit bila naročila. Nadejal se je izdatne nagrade.

(Dalje prih.)

silo napravijo; se ve, kdor le na zemljevidu svet gleda, že zamore tako določevati; toda komur — in mislim, da tudi g. Derbiču — so kraji znani, gotovo ne bo predlagal, da bi se v teh krajih šole zidale.

Iz tega posnamete, da bomo kmalo primorani sami otroke tudi v branju itd. podučevati. Prej so še nekemu duhovnemu pomočniku od okrajnega šolskega sveta pisali, da sme v tej šoli podučevati kršanski nauk, zdaj jih pa za vse druge predmete navadne ljudske šole nadlegajo in prosijo. Tudi Štremajerjeve groše gosp. Derbič ponuja. In kam je najpred povabilo poslal? V Lučine. Sploh so pa začeli spet z vso silo terjati za davke, že 24. in 31. t. m. imajo prodajati zarubljene reči; tako sem bral na nekem nemškem izterjevalnem listu. Ubogi kmetje!

Lani jim je toča vse potolkla, in dasiravno so jim obetali, da jih ne bodo tako zelo nadlegovali, vse nič ne pomaga, dasiravno jih je v tej okolici komaj pet ali pa še ne, ki bi bili zanikarni plačevalci davkov. In tega tudi ne pomisli uradnja, da kmet ne more vsak dan v Loko iti, o gotovih časih, kadar ji somenj pride v Loko, ali ko vole prižene in proda, takrat plača; se ve, da pri nas gre vse mehanično. Zamogel bi vam neko lepo reč povedati, ko so ljudje imeli že denarje pripravljene, da bi na sv. Tomaža dan plačevali, pa je hodil g. Walland z županom od hiše do hiše davke pobirati in so mu morali kmetje pot, katero si je bil precej dobro zaražtal, sproti plačati.

Iz loške okolice, 15. marcija. V zadnjem svojem dopisu sem pohvalno omenil g. Jurčeka. Obžalovaje zdaj spoznam, da sem ga po zmoti sodil napačno. On sam ko zaznamuje v „Slov. Narodu“, št. 49, moj dopis ko lažnjiv. (Kdo je ta „moj“, to ostane njemu zastavica, ki je ne bo uganil.) Kaj je bilo lažnjivega v dopisu, to je pozabil povedati.

No, zdaj sem se pa vjel! Saj oglasil se je v „Sl. Narodu“ le v svojem imenu. Hoče tedaj iz dopisa brcniti med lažnjive smeti le to, kar zadeva njega. Vest mi očita, storil sem mu krivico. Preveč sem ga bil pohvalil, rekši, da ga do istih mal nisem štel v vrsto opisanih, ničevih skazačitalničarjev. Celó vnetost za narodno stvar sem mu pripisoval. Nočem mu biti krivičen. Svojo sodbo moram toraj nekoliko popraviti, in reči, kar on kaže s svojim vedenjem, da njegovemu rodoljubju imamo marsiktere čudne lise očitati.

Povej mi namreč, s kom se pajdašiš, in povem ti, kdo si, veli pregovor. Oklenil se je stranke, ki je vse prej, nego narodna. Ne da bi ga bil kdo izpozival, začel je svoj petelinčkov žolč razlivati v „Sl. Narodu“ ter mahati po zraku stikovaje po dopisovalčevem imenu. Posebno ga miče zaletovati se v tukajšnje duhovnike. To nekaj pomeni. Že se je menda zarastel kot četrto peresce v znano triperesno deteljico, ki srka hrano in dobiva rast iz kaluže modérno-liberalnega duha. Vsaj eden teh junakov se je ustil pri neki priliki, da bi raje danes ko jutri prisilil vse duhovne izstopiti iz čitalnice. Potem bi čitalnična pravila pre naredil tako, da ne bi smel pristopiti v čitalnico noben duhoven. Zakaj le ima mož pred duhovniki tak peklenski rešpekt, to sam najbolje vé.

Narodno zavest njegovo pojasnuje tudi njegovo poštno vradovanje. „Slovenec“ ga je bil že malo prijel za ušesa zavojo te nemarnosti. Na pisma in pošiljatve s čisto slovenskim napisom oddaja vložnice in prijemke podpisane pod nemškim tiskom, akoravno imajo na drugi

strani slovenski tekst. Kdor želi, pokažem mu precejšno število takih poveril kot „corpus delicti“.

Morda je pa že to rodoljubje, da je kdo vpisan v čitalnico, v njej pleše in se kratkocasi? Mar zato že za čitalnico gori? V „Slov. Narodu“ se je bil sicer zarobljeno, vendar odkritosrčno izrazil, da pri neki čitalnični veselici ni kar nič manjkalo 22 čitalničnih udov. Omenjeni udje plačujejo letuine lepi znesek 160 gl. Dosledno bi tedaj tudi tega denarja nič ne manjkalo čitalnični blagajnici, ako vsi oni izstopijo! Tako tedaj je Jurček vnet za obstoj loške čitalnice!

Toda počasi. Število udov se množi v resnici; znamenje, da vživa čitalnica splošno zaupanje. Res je pridobil gospod Oroslav te dni nekaj novih udov, če se ne motim, sedem. Nedavno jih je pripeljal v čitalnico, kakor korporal svojo kompanijo, ter jih pridušuje, naj bodo stanovitni. Pri tej priliki je tudi očitno razodel, kakí namen ga vodi pri nabiri novih udov. Začne namreč svojemu (?) kardelcu modrovati, kako jim bo treba premagovati in vojskovati se v čitalničnem društvu. — Tukaj je, pravi, neki umazan list. Mogoče, da bo napadal tudi njih, kakor je njega. Umazan list je njemu „Slovenec“, se ve, umazan od tistega časa, ko je odkril snago ali neznago znanih junakov.

Takrat je bilo v čitalnici še nekaj družih udov, na ktere ima g. Jurče piko. Po pravici pa so se čutili žaljene po tako neolikanem obnašanju.

Naj povem, da „Slovenec“ je tukaj najbolj čitan list. Popis znanih velikanov je odobrila kritika najodličnejših svetnih Ločanov. Svest sem si, da se sme tudi ta dopis zanašati na potrjevalno kritiko nasproti možu, ki je žalil stare čitalniške ude z neolikanimi napadi.

Iz Sela pri Šumberku, 19. marca. V št. 23. si nam, dragi „Slovenec“, poročal, kako so se vršile interpelacije naših poslancev in kakošni so bili ministerski odgovori; znano je tedaj ljudstvu, da naši poslanci z interpelacijami pri ministru Lasserju nič ne opravijo, on tistih besedi, ki jih je Vesteneck v Dobrniču govoril, ne more slišati in razumeti, ali pripoznati, da bi se bila godila kaka krivica. Ker se tedaj komisarja Vestenecka besede v Dobrniču tako težko slišijo in razumejo, zato jih hočem tukaj še enkrat z debelimi črkami zapisati: „Veste, kako ste volili? veste, kako ste obljubili? Glejte, zato vi tudi ne dobite nič podpore“. Mož, ki je te nepričakovane besede slišal, se je izgovarjal, da je moral tako voliti, kakor so njegovi tovariši volili, in Vesteneck mu je še odgovoril: „Da, pa zato ne dobite zdaj nič“. Znano je, če kdo sliši koga govoriti, pa prav ne sliši in ne razume, kaj se mu je govorilo, še enkrat popraša, kaj in kako je govoril; ali pa če se mu ne ljubi popraševati, odgovarja tje v en dan, ali bo že prav ali ne. Ravno tako je odgovarjal minister Lasser na interpelacije naših poslancev zaradi imenovanega Vesteneckovega govora v Dobrniču; namesto da bi bil pozvedoval, kako se je vit. Vesteneck pregrešil zoper volilno pravico, ki jo ima vsak avstrijski državlján, kateri sme voliti, odgovarja vse drugo, namreč: „Naj bi se bil mož, če se mu je krivica godila, pri nazočim glavarju pritožil.“ Ali mislite, če sem se potegoval za volilno pravico in mi je zato V. z zaporom žugal, da sem imel pred njim tak strah, kakor otroci pred kakim „bavbavom“, ki brž očeta kličejo, če se jim le prst pokaže? Tudi je bilo takrat veliko ljudi zunaj sobe, ki so čakali podpore. Če bi bil takrat kaj veliko govoril, bi bili gospodje lahko rekli, da hočem

upor delati. Ali niso ministri dolžni skrbeti, da se postava, ki obsega volilno pravico, spolnuje, in niso za to državnemu zboru odgovorni? — Dalje odgovarja minister, koliko se je podpore razdelilo; ali niso tega poslanci že poprej vedeli? čemu potrata časa za ta odgovor? Tudi pravi minister, da, če je bila kaka nerednost, je je kriv le nek nepoklican posestnik. Na to moram reči, da med nespodobnim govorjenjem Vesteneckovim ni bil noben mož ali posestnik nepoklican pričujoč; tega ne more nihče reči, da bi bil jaz nepoklican, ker so prašali gospodje: „če je kaj svetovalcev tukaj, naj pridejo v sobo“. Jaz pa, ki sem bil takrat tudi svetovalce, sem bil ravno v stranski sobi, županov namestnik me pride klicat, da naj grem v sobo k gospodom. Ko pridem, mi odkažejo stol, da sem se vsedel; tedaj nisem bil nepoklican. Da bi bil pa jaz tega kriv, da je Vesteneck tako govoril, lahko vsak človek spozna, da je nemogoče, ker je imel V. tudi meč; če bi bil jaz silil mu jezik majati, bi se ga bil tudi poslužil, saj samo za čast ga menda ne nosi.

Martin Terlep.

Domače novice.

V Ljubljani, 23. marcija.

(Volilci, ki so se sošli preteklo nedeljo v dvorani čitalnični), so sklenili prihodnjemu shodu v četrtek 25. dne t. m. dopoldne ob 11. uri predlagati: naj se letos narodni volivci vdeležijo volitve, ter se jim bodo v ta namen nasvetovali možje, katere naj volijo. Definitivni sklep o tem se bode izvršil v gori imenovanem shodu, v katerega se vljudno vabijo vsi narodni volivci.

(Ljubljanski porotniki). Za glavne porotnike pri prihodnjih porotnih obravnavah, katere se 5. aprilia začno, so izžrebani sledeči gospodje: Janez Marovt iz Šmartna; Ignac Stefin iz Zaloga; Janez Vurnik iz Radoljice; Lenard Lenasi od sv. Mihela; Makso Armič iz Ljubljane; Anton Tomšič iz Bistrice; Anton Aubel iz Ljubljane; Anton Urbančič iz Trnovega; Viktor Jerman iz Begunj; Alojzij Janša iz Dovjega; Jurij Tavčar iz Idrije; Hugo Turk iz Ljubljane; Franjo Petrič iz Loga; Andrej Magajna iz Dolnjega Vrema; dr. Val. Zarnik iz Ljubljane; Karol Pibovec iz Kroke; Franjo Orel iz Radoljice; Franjo Klopčar iz Ljubljane; Kamilo Baumgartner iz Ljubljane; Henrik pl. Lazarini iz Smlednika; Miha Kastner iz Ljubljane; Franjo Golob od sv. Jurja; Karel Gale iz Borovnice; Franjo Mali iz Ljubljane; Martin Sajevec iz Št. Vida; Blaž Stadler iz Zarečij; And. Zitterer iz Ljubljane; Franjo Hren iz Begunj; Pet. Graseli iz Ljubljane; Mat. Ambrožič iz Ljubnega; Jan. Spilar iz Št. Petra; Jan. Defranceschi iz Šturija; Jak. Matjan iz Zg. Šiške; Ljudevik Reyr iz Kranja; Andrej Petelin iz Zg. Brezovice. Za dopolnilne porotnike gg.: Anton Umbergar, Luka Šumi, Janez Turk, Janez Klemens, Andrej Smrdu, Mat. Tuma, Jos. Kalin, Jos. Mayer, Jak. Matjan; vsi iz Ljubljane.

Razne reči.

— Politično katoliško-slovensko društvo se pri nas v Loku snuje. Pravila, od deželne vlade 26. febr. potrjene imamo že v rokah. Po Velikinoči bo stopilo društvo v življenje. O priliki hočem o tej stvari še več spregovoriti. Tudi v Selcah mislijo vstanoviti enako društvo.

— Sv. birmo bodo mil. knezoškof-lavantinski delili 30. maja v spodnji Polskavi,

31. maja v slov. Bistrici, 1. junija v Poličanah, 2. junija v Vojniku, 3. junija v Novicerkvi, 5. jun. v Vitanju, 6. jun. na Dobrni.

— Zahvala. Svitli cesar so nam za zidanje šole milostne podarili 400 gl. 8. t. m. smo zato imeli slovesno sv. mašo za visoko cesarsko rodovino. V svojem in imenu vseh srčno hvaležnih duhovnikov naznanujem za ta velikodušni dar preponižno zahvalo.

V Suhorjah 17. sušca 1875.

Martin Tomec,
fajm. in vodnik pri zidanju.

Zahvala.

Za mnogotero blago sočutje o smrti našega preljubega očeta, oziroma brata, tasta in deda, gospoda

Anton-a Heidrich-a,

kot tudi za obilno spremitev na pokopališče se vsim dotičnim, posebno kasebno katoliškemu rokodelskemu društvu presrčno zahvaljujejo

V Ljubljani 20. marca 1875.

Žalujoči sorodniki.

Zobni zdravnik docent dr. Tanzer

iz Graca.

ordinira tu v Ljubljani „pri Slonu“ v sobah 36 in 37, II. nadstropje, v zobozdravilstvu in zobotehniku, vsak dan od osmih zjutraj do petih popoldne.

Ostalo bo tu še do velike sobote zvečer.

Dr. Tanzer-jeva

antiseptična ustna voda, prah in pasta za zobe se dobiva pri gg.: E. Mahr-u, pri apotekarjih Birschitz-u in Piccoli-u v Ljubljani, in v lekarnah v Kranju, Loki in Kamniku. (24-1)

Preselba kupčije.

Počastim se vljudno naznaniti, da sem se s svojo

s steklom, porceljanom in kamenitim blagom

iz dunajske ceste hiš.-št. 6 preselil

v glediščine ulice hiš. št. 43 in 44

(nekdaj Stöcklnova kupčija z nošnjim blagom).

Ob enem izrekam svojim častitim naročevalcem za dozdej mi skazovano zaupanje presrčno zahvalo ter prosim, da bi ga mi še dalje v novi štacuni neprikrajšano ohranili; od svoje strani jim zagotavljam, kakor dozdej, najtočnejšo in najpoštenejšo postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

(25-1)

Alojzij Pavšin.

Gabriel Piccoli, lekar „pri angelju“ v Ljubljani, dunajska cesta,

(32-30)

priporoča slav. p. n. občinstvu sledeče uže občno znane zdravniške droge:

Anatherinova ustna voda in zobni prah. Od vsake zobne in ustne bolezni obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu. kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se očisti zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se hrani zdravi duh sapa in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedenjem, pred zobnim kamenom, ki je zobni glazuri tako nevaren. **Cena flaše ustne vode 60 kr., škatlja zobnega prahu 40 kr.**

Izleček iz Chine in Coke. Najboljši dozdej znani želodčni liker; pospeši cirkulacijo, olajša prebavljivost, in pada različnim organom in členom novo moč in novo življenje. **Cena flaše 80 kr.**

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici, gotovo zdravilo proti vsaki prenehovalni je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najhropkejša in najgotovnejše sredstvo zoper mrzlico med vsemi dozdej znanimi. **Flaša velja 80 kr.**

Pravo norveško dorševo jetrno olje, naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno. Posebno se rabi to dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofeljnom proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam. **Cena originalne flaše 80 kr.**

Pravi Seidlitzev prah, 1 tucat škatlic 7 gold, posamne 80 kr.

Pravo borovniško žganje s soljo, 1 flaša 50 kr.

Voda lancasterske lilije (Lancaster's Lily-Water.) Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnjih gub ter naredi, da vido ma zginejo. Dalje se rabi, da se preženo pege in mozoli, in se ozdravi nagjo poka, ktere se naredo zaradi suše ali negladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaletto, zarad česar jo po pravici vse dame, kterim je za lepoto mari, visoko cenijo in rabijo. **Cena flaše 1 gold.**

Naročila zunaj Ljubljane na zgoraj imenovane droge, kakor tudi na vsa druga zdravila se, če mogoče, s vračajočo pošto proti postnemu povzetju izvršujejo. Stroške za embalažo in ekspedicijo i. t. d. nagradijo gospodje komitenti.

Eksekutivne dražbe.

26. marc. 3. Janez Šveiger-jevo iz Črnomlja (1090 gl.), — 2. Mat. Magaj-jevo iz Črnomlja (1620 gl.), obe v Črnomlju. — 2. Jan. Zajc-jevo iz Šigmarie (4192 gl.) v Ribnici. — 2. Gašper Prosenec-jevo iz Kresnic (920 gl.) v Litiji.

27. marc. 3. Tone Miklič-jevo iz Zagorice (3114 gl.) v Laščah. 2. Jože Černe-tovo iz Litije (2400 gl.) v Litiji.

30. marc. 3. F. Erjavc-jevo iz Zallnern (225 gl.) v Kočevju. — 3. Morj. Kofler-jevo iz Mačkove vasi (610 gl.) v Kočevju. — 3. Ana. Praprotnik-ove iz Občine v Litiji. — 3. Fr. Čepek-ovo iz nove Sušice (3800 gl.) v Postojni. — 3. Jan. Oštank-ovo iz Stermea (2000 gl.) v Postojni. — 1. Janko Predovič-jevo iz Krastja (1380 gl.) v Metliki. — 2. Eduard Stibel-nove v Ratečah (2665 gl.) v Ratečah. — 2. Jakob Sbricai-jevo iz Senožece (2035 gl.) v Senožečah. — 2. Pavl Kapel-novo iz Kala (400 gl.) v Postojni. — 2. Jak. Oberster-jevo iz Vizeje (330 gl.), — 2. Skufca-vo iz Vizeje (1145 gl.), obe v Žužemberku. — 2. Pavl Penko-vo iz Slavine v Postojni. —

Pri Dunajski razstavi l. 1873 2 medalji za napredek za 2 zvonov s skupno težo 300 centov, vlitih za votivno cerkev na Dunaji in razstavljenih.

Ces. kralj.

dvorna livarna za zvonove in metale Ignacija Hilzerja & sinov

(8-3)

v Dunajskem Novem mestu

(Ignac Hilzer & Sohn in Wiener-Neustadt.)

se priporoča za naročevanje

zvonov vsake teže
ter tudi za vsake

Za prej odločeni glas ali čisto harmonični akord naročenega zvonovja (več zvonov) se daje poročstvo. Zvonovom se pridaja tudi vsa druga oprava, jarmi iz lesa ali železja po najboljši in najnovejši šegi narejeni, tako da se veliki in težki zvonovi prav lahko gonijo, ker teko po zobcih na novo iznajden način; tudi se lahko presučejo, kedar koli treba, brez posebne naprave, tako da zvonovi dalje trpe in mnogo lepši pojo.

Naročila se izgotovljajo natančno in po ceni. Zarad plače so vsi zvonovi.

Kar ta livarna obstoji, 33 let, je vilita 2930 večih zvonov, ki so tehtali 12800 centov.

in vsakega glasa
izdelke iz vlitiga metala.

Tudi se zvonovi tako vredijo, da se pri zvonjenju vsi lepo vjemajo in kembli drug za drugim v lepem redu bijejo. Za tako vredenje je iznašla ta livarna novo sistemo, po kateri vsak novo opravljeni zvon, pa tudi vse zvonove v zvoniku en sam človek v kakih urah po želji pripristi napravi brez vseh stroškov tako vrediti more, da zvonovi enako, hitreje ali bolj počasi tekó. Ta naprava se da posebno vgodno napraviti pri jarnih iz železa skovanih ki tekó na okroglih zobcih po lastni c. k. izključljivo priv. iznajdbi.

